

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A PENALĂ
REGISTRATURĂ
Azi, s-a înregistrat
În dosarul nr.
Semnătura

Referitor la dosarul penal nr. 25497/3/2012** (255/2014) al Curții de Apel
București, Secția a II-a Penală, termen pentru concluzii scrise 07.08.2014

CĂTRE,

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A II-A PENALĂ

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul **DAN VOICULESCU**, având calitatea de inculpat apelant și intimat, în dosarul Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, nr. 25497/3/2012**, având stabilit termen pentru concluzii scrise 07.08.2014, prin av. Gh. Mateuț, în temeiul art. 390 C.pr.pen., formulez prezentele:

CONCLUZII SCRISE

cu privire la situația de fapt, de care vă solicit să țineți seama la soluționarea cauzei, alături de motivele de apel depuse în termen legal, cererea de schimbare de încadrare formulată la termenul de judecată din data de 05.08.2014 și opinia juridică a prof. V. Cioclei, concluziile referitoare la cererea de „schimbare a încadrării juridice” a procurorului și contestațiile formulate împotriva măsurilor asiguratorii

Pentru fundamentarea acuzațiilor și a sentinței au fost reținute exclusiv trei categorii de situații de fapt:

1. Că aş fi fost implicat direct şi personal în toate fazele evolutive ale SC BIOPROD SA şi respectiv ale privatizării SC ICA SA;

2. Că în perioada 31.05.2002-24.11.2003 mi-aş fi folosit influenţa politică asupra unor membri de partid, inculpaţi în dosar, respectiv Pantiş Sorin, Mencinicopschi Gheorghe şi Sandu Jean Cătălin, pentru ca aceştia să promoveze interesele de afaceri ale firmelor mele şi a obţine, succesiv, controlul asupra activelor Institutului de Chimie Alimentară şi, în final, trecerea acestora în condiţii păgubitoare pentru statul român, în proprietatea firmelor mele;

3. Că în perioada 24.05.2004-14.02.2005, în realizarea aceleiaşi rezoluţii infracţionale, prin două operaţiuni succesive de majorare a capitalului social al SC I.C.A. SA Bucureşti şi o operaţiune de cesiune de acţiuni, iniţial 70,301213%, iar în final 92% din acţiunile acestui emitent, am dobândit în nume propriu titlurile de participare ale SC ICA SA, cunoscând că acestea au fost obţinute de SC” Grivco” SA Bucureşti prin săvârşirea de către reprezentanţii legali ai acestei societăţi, ai A.D.S. şi ai societăţii comerciale vizate a unor infracţiuni.

Arăt în continuare că pentru fiecare dintre aceste fapte, au fost reţinute ca „probe” ale unei pretinse înţelegeri frauduloase o serie de acte perfect legale, de drept comercial sau civil, validate de autorităţile judecătoreşti sau de alte autorităţi ori institutii de stat, acte a căror legalitate nu a fost contestată de vreo tertă persoană interesată, nici chiar de către procuror.

1. Cu privire la implicarea directă şi personală în toate fazele evolutive ale SC BIOPROD SA şi respectiv ale privatizării SC ICA SA, evidenţiez următoarele:

(i) Cu privire la aprobarea de către mine, în calitate de reprezentant al CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD, a înfiinţării societăţii BIOPROD SRL, a cooptării altor asociaţi, a majorărilor capitalului social şi

cesionarea către GRIVCO SA a acțiunilor BIOPROD deținute de CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME:

a. În primul rând, potrivit procurii notariale emise la 11.03.1991 de CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD (având toate autorizările prevăzute de legislația cipriotă), am acționat în numele și pentru această societate, toate actele și acțiunile mele fiind realizate pentru și în numele acestei societăți. Procura a fost valabilă pentru o perioadă de patru ani, începând cu data emiterii (vol. XV, filele 273-275). Toate actele realizate de mine în baza acestei procuri, deci ca reprezentant al CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD, **au fost confirmate, ratificate de către societatea respectivă, fiind realizate în interesul acestei societăți.** Succesiv, CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD mi-a acordat noi procuri de reprezentare, pe noi durate de timp (procura din 23.01.1995 – vol. XIII, filele 406 – 408, procura din 15.12.1998, vol. XV, fila 302), ceea ce reconfirmă validarea, ratificarea actelor anterioare. Mai mult, în numele și pentru această societate au acționat ca mandatar și alte persoane. Potrivit raționamentului avut în vedere la condamnarea mea ar însemna că însăși societatea CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD, precum și reprezentanții acesteia (ciprioți sau de altă cetățenie) ar fi participat la o pretinsă înțelegere frauduloasă, or în mod evident este exclusă o astfel de ipoteză.

b. În al doilea rând, participarea Institutului de Chimie Alimentară ca asociat la BIOPROD SRL s-a realizat în baza hotărârii consiliului de administrație al acestuia de la 16.07.1991, **compus din șapte membri, reprezentat de directorul general dr. ing. POPESCU OVIDIU.** Obiectul de activitate al noii societăți, pe lângă activitatea de cercetare științifică fundamentală și aplicativă, era compus din activități pe care Institutul nu le putea realiza (producția de supe concentrate, produse de gust și arome, aditivi și amelioratori alimentari, băuturi răcoritoare, activități de import – export și comercializare). De asemenea, **actul constitutiv al SC BIOPROD SRL a fost**

semnat, din partea ICA, de către dr. ing. POPESCU OVIDIU în calitate de director și ec. DUMITRIU ELENA, contabil șef, contractul de societate și statutul fiind anexate deciziei consiliului de administrație (deci au fost analizate și validate de către consiliul de administrație toate condițiile asocierii) (în acest sens vol. XV, fila 270 - extras din hotărârea consiliului de administrație al ICA).

c. În al treilea rând, Institutul de Chimie Alimentară a fost angajat și reprezentat, în baza deciziilor consiliului de administrație, de dr. ing. POPESCU OVIDIU, în calitate de director general și președinte al consiliului de administrație până în anul 1995 când, potrivit Deciziei nr. 3 din 10.01.1995 a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu – Sisești", pe baza propunerii consiliului științific al Institutului de Chimie Alimentară, a fost numit director al acestui dr. biolog Mencinicopschi Gheorghe (în acest sens vol. XIII, fila 411). Astfel, contrar celor susținute în rechizitoriu și în sentință, rezultă că în raporturile juridice cu BIOPROD SRL, cu CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD și cu celelalte persoane juridice ori fizice, Institutul de Chimie Alimentară era angajat de o altă persoană, de dr. ing. POPESCU OVIDIU, în această perioadă fiind realizate în condiții de legalitate, înființarea BIOPROD SRL și, ulterior, transformarea în societate pe acțiuni, majorări de capital, inclusiv aportul în natură al Institutului de Cercetări Alimentare, constând în dreptul de folosință asupra terenului, cooptarea altor asociați în cadrul BIOPROD SRL, respectiv BIOPROD SA, aceste acte fiind realizate, așa cum am menționat, în baza deciziilor consiliului de administrație al Institutului de Chimie Alimentară, deci nu prin decizia unei singure persoane (în acest sens vol. XV, fila 244). De altfel, în comunicarea nr. 2595/26.08.1991 adresată Camerei de Comerț și Industrie a României, Institutul comunică, sub semnătura președintelui consiliului său de administrație, dl. POPESCU OVIDIU, faptul că institutul nu a fost reorganizat în temeiul Legii nr. 15/1990 și respectiv nr. 31/1990, ca societate comercială sau regie autonomă, respectiv că acesta funcționează ca instituție publică, nu se va reorganiza ca

societate comercială sau regie autonomă și, în consecință, nu are constituit consiliul împuterniciților statului, activitatea fiind condusă de către consiliul de administrație, cu excepția problemelor cu caracter științific, care intră în competența consiliului științific, **reconfirmând totodată că, pentru constituirea BIOPROD SRL, Consiliul de administrație al ICA și-a dat acordul.**

d. Toate actele au fost verificate și validate, în condițiile legii, de către autorități. Pentru înființarea BIOPROD SRL a fost obținut avizul Agenției Române de Dezvoltare, actele necesare constituirii societății au întrunit toate condițiile de legalitate, fiind cele care au stat la baza hotărârii judecătorești de înființare (Judecătoria Sectorului 1 București, sentința civilă 2420/SC de la 29.08.1991, dosar 2566/SC/1991), hotărârii judecătorești de transformare în societate pe acțiuni, ale hotărârilor judecătorilor delegați la Oficiul Registrului Comerțului, cu privire la de modificarea actelor constitutive (vol. XV, filele 240 – 283). De asemenea, **aportul în natură al Institutului de Chimie Alimentară la capitalul social al BIOPROD SA, constând în dreptul de folosință asupra terenului în suprafață de 26.666 mp, a fost aprobat de către Ministerul Agriculturii și Alimentației, prin adresa nr. 3154/20.10.1998 (vol. XIII, fila 153).**

În același timp, astfel cum rezultă din înscrisurile aflate la dosarul de urmărire penală **domnul Ilie Sirbu, în calitatea acestuia de Ministru al Agriculturii, Apelor și Pădurilor, a semnat Nota de Fundamentare pentru adoptarea H.G. nr. 451/2002, a contrasemnat acest act normativ și, mai mult, în luna octombrie 2003, în baza art. 10 din Legea nr. 268/2001, a aprobat prin Ordinul 819/17.10.2003 lista societăților comerciale care fac obiectul privatizării, listă pe care se afla nominalizată și SC Institutul de Cercetări Alimentare SA (ICA) București și care a fost publicată în Monitorul Oficial partea a IV-a nr. 2557/22.10.2003.**

e. Cu privire la cesiunea acțiunilor deținute de CRESCENT COMMERCIAL & MARITIME LTD, deciziile au fost luate **în concordanță cu interesele firmei respective, potrivit deciziilor organelor sale statutare.** Astfel, contractul de cesiune din data de 11.04.1996, prin care au fost cesionate 121.800 acțiuni, contractul de cesiune din 16.12.1998 prin care au fost cesionate 157.355 acțiuni, nu au fost semnate de mine, ci de un alt reprezentant împuternicit legal de respectiva societate, în condițiile legii cipriote, respectiv domnul Marwan Sami Sanbar Haddad, care de altfel a și semnat o hotărâre AGEA a BIOPROD SA și un act adițional la contractul și statutul BIOPROD SA (vol. XIII, filele 251 – 258, 415, 425). De asemenea, contractul de cesiune din data de 05.05.1998, prin care au fost cesionate 55.896 acțiuni de către CRESCENT către GRIVCO SRL, a fost semnat de către martorul Mihai Lazăr, împuternicit legal cu procură de către CRESCENT, în condițiile legii cipriote (vol. XIII, filele 318, 323 și 324). **Deci nu interesele mele personale, "grefate" pe "raporturi partinice" au stat la baza unor astfel de acte, fiind evident că în Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor BIOPROD SA trebuia să votez, în condiții de deplină legalitate, cesionarea acțiunilor, dacă societatea cipriotă decisese acest lucru.**

f. Obiectivul BIOPROD SA a fost dezvoltarea activității de cercetare. În acest scop, investițiile străine în această companie, în numerar, au depășit 2.000.000 USD, iar investițiile terților acționari, au depășit 1.500.000 USD, sume cu care, la nivelul anilor 1991-1995, se puteau cumpăra terenuri și construi sau cumpăra direct proprietăți imobiliare cu adevărat atractive.

g. Majorările de capital au fost realizate pentru susținerea activității BIOPROD SA și, indirect, a Institutului de Cercetări Alimentare (instituție gestionată de stat), al cărei personal de specialitate era de foarte multe ori delegat la BIOPROD pentru efectuarea activităților de cercetare. De asemenea, au existat contracte între cele două entități, din care rezultă că institutul a câștigat și mai mult, putea derula activități

comerciale în mod nelimitat, prin intermediul acestei companii la care deținea participații.

h. Nu în ultimul rând, **în toate situațiile**, calitatea de reprezentant al unei societăți care are calitate de acționar, presupune participarea la fiecare adunare generală a acționarilor, în virtutea legii și a actului constitutiv. Această participare la deciziile unui organ de conducere colectivă, la luarea deciziilor în conformitate cu interesele persoanei reprezentate în baza procurii, nu implică faptul că între acționari există o înțelegere frauduloasă, grefată pe raporturi partinice (în cazul în care unii dintre ei ar fi membri ai vreunui partid).

(ii) Cu privire la aprobarea de către mine, în calitate de acționar al GRIVCO SA:

a. Cumpărarea de către GRIVCO SA, în condiții vădit dezavantajoase pentru celelalte părți, a construcțiilor edificate de BIOPROD SA pe terenurile ICA, imobile pe care GRIVCO SA le-a închiriat ulterior (2003) Romtelecom, pentru o chirie de 1.500.000 USD anual.

Subliniez, în primul rând, că toate aprobările în cadrul adunărilor generale ale acționarilor la oricare societate comercială se iau în condițiile prevăzute în actul constitutiv și în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile. Aceste hotărâri ale AGA sunt publice și pot fi atacate, pentru eventuala lor nelegalitate, *inclusiv de orice terță persoană interesată*, în condițiile legii.

GRIVCO SA, în adunarea generală a acționarilor săi, cu participarea și cu votul **unanim** al acționarilor săi, în număr de 12 (doisprezece) a decis la data de 02.06.1999 (anterior intrării în vigoare a Legii nr. 78/2000), în condiții de deplină legalitate, asupra achiziționării la un preț corect, avantajos pentru BIOPROD SA, a clădirilor în

curs de construire, construcții începute în anii 1995-1996 și nefinalizate încă la nivelul anului 1999 din cauza lipsei resurselor financiare (resurse concentrate pentru susținerea activității ICA), deși până la acea dată acționarii BIORPROD SA (cu excepția ICA) majoraseră capitalul social prin aport în numerar capitalul social cu peste 2.500.000 USD.

GRIVCO SA a sprijinit financiar BIOPROD SA, cumpărând respectivele construcții nefinalizate, existând totodată riscul deteriorării, lipsei siguranței clădirilor și expirării autorizațiilor de construire.

Pentru a închiria construcția nefinalizată, GRIVCO SA a trebuit să investească în continuare pentru finalizarea și amenajarea construcției. Aceste sume nu sunt luate în considerare nici de procuror și nici de Tribunal.

Contractul de închiriere a fost încheiat în anul 2003, deci la patru ani după achiziție, după investiții de milioane de dolari efectuate de Grivco SA pentru finalizarea construcțiilor și amenajare.

b. Constituirea ilegală a unui drept de suprafață asupra terenurilor ICA pe care erau ridicate construcțiile achiziționate de GRIVCO SA de la Bioprod SA cu plata redevenței către această firmă și nu către proprietarul terenurilor.

În primul rând, arată faptul că aspectele reținute în rechizitoriu și în sentință evidențiază necunoașterea conținutului și regulilor dreptului de suprafață, dar și neînțelegerea mecanismelor de funcționare a societăților comerciale.

Suprafața înseamnă dreptul de folosință pe care proprietarul unei construcții îl are asupra terenului pe care este edificată construcția, teren care aparține altui proprietar.

În speță, Institutul de Chimie Alimentară adusese cu mult timp înainte (1998) folosința asupra terenului ca aport la capitalul social al BIOPROD SA (primind în schimb acțiuni), având la bază aprobarea Ministerului Agriculturii și Alimentației prin adresa nr. 3154/20.10.1998 (vol. XIII, fila 153). Deci, SC ICA SA

era proprietar, dar nu mai avea folosința. Dreptul de folosință se afla acum în patrimoniul BIOPROD SA.

Odată cu vânzarea construcțiilor nefinalizate de la BIOPROD SA către GRIVCO SA, în mod legal și necesar s-a transmis și dreptul de folosință asupra terenului pe care erau edificate construcțiile, acordându-se noului proprietar al clădirilor dreptul legal de acces la clădiri.

Așadar, Convenția de superficie nu a făcut altceva decât să confirme, formal, prin act autentic, situația juridică preexistentă, actul fiind necesar doar prin prisma faptului că SC ICA SA obținuse certificatul de atestare a dreptului de proprietate.

Era legal ca BIOPROD SA să primească redevența, întrucât **nu** SC ICA SA era titular al dreptului de folosință, ci BIOPROD SA. ICA îl constituise ca aport la capitalul social al BIOPROD SA, deci ICA nu avea cum, din punct de vedere legal, să obțină redevența, pentru că nu mai avea dreptul de folosință în patrimoniul său.

Această situație este redată foarte explicit chiar în cuprinsul convenției de constituire a dreptului de superficie. Convenția a fost încheiată **tripartit**, între BIOPROD SA, care era titular al dreptului de folosință primit de la Institutul de Cercetări Alimentare ca aport la capitalul social pentru o durată de 50 de ani, cu mult înainte de data privatizării (conform evaluării efectuate de experți atestați și audiați ca martori în cauză), SC ICA SA, care devenise titular al dreptului de proprietate asupra terenului, obținând certificatul de atestare a dreptului de proprietate și, pe de altă parte, GRIVCO SA, ca titular al dreptului de proprietate asupra unor construcții (respectiv cele achiziționate de la BIOPROD SA, având deja de la aceasta dreptul de folosință aferent construcțiilor și plătiind contravaloarea acestei folosințe).

De observat că toate cele trei societăți care au încheiat **convenția de constituire a dreptului de superficie** au avut la bază hotărâri ale adunărilor generale extraordinare ale acționarilor, adoptate cu unanimitate la nivelul fiecărei societăți (ICA, de către trei reprezentanți), GRIVCO SA (de către cei 5 acționari) și BIOPROD SA (de către cei 5 acționari). **Semnarea de către mine a unei hotărâri AGEA la**

GRIVCO SA, în exercitarea drepturilor legale de acționar, nu constituie un act de influență politică.

Constituirea dreptului de suprafață, ca de altfel și majorările de capital social la BIOPROD SA au fost **operațiuni legale**, astfel cum rezultă din actele încheiate în acest sens, hotărâri ale adunărilor generale extraordinare ale acționarilor, acte autentificate de notari publici, cu vărsarea efectivă a aporturilor în numerar. Precizez faptul că aportul în numerar al acționarilor, deci investiții ale terților acționari, alții decât Institutul de Cercetări Alimentare, a fost de peste 3.500.000 USD, **din care mai mult de jumătate din această sumă au fost vărsați până în anul 1995, deci în termen de 4 ani de la înființarea legală a Bioprod SRL, utilizați în cercetare.**

În mod greșit, prima instanță a considerat că Institutul de Cercetări Alimentare, iar mai apoi SC ICA SA ar fi trebuit să majoreze capitalul social și că aceasta nu s-a realizat, astfel că ICA SA ar fi rămas cu cota de participație de 40%. Prima instanță ar fi trebuit să analizeze și, eventual, să indice și sursele pe care Institutul de Cercetări Alimentare ori, ulterior, SC ICA SA, le-ar fi avut și nu le-ar fi utilizat.

Sigur că ar fi fost benefică majorarea de capital, cu orice tip de aport necesar derulării și dezvoltării activității BIOPROD, cu efectul menținerii sau majorării cotei de participație a Institutului de Cercetări Alimentare ori, ulterior, a SC ICA SA, dar aceasta se poate realiza doar în condițiile deținerii resurselor necesare, asigurate, de Statul Român. Or, tocmai lipsa resurselor financiare, starea falimentară a SC ICA SA (reținută chiar de Tribunal) a determinat includerea acesteia în portofoliul societăților destinate privatizării.

Nu se poate susține că **trebuia majorat capitalul social**, fără să se analizeze **dacă existau sursele necesare pentru a putea majora** pentru că, potrivit actului constitutiv, avea aceleași drepturi ca oricare alt acționar (inclusiv drept de preferință în cazul cesiunilor de acțiuni). Cu cota de 40% din acțiunile BIOPROD SA, SC ICA SA era acționarul principal al acestei societăți, toți ceilalți acționari deținând cote mult mai reduse.

c. Includerea în obiectul de activitate al GRIVCO SA, la data de 07.07.2003 a codului CAEN 7310

Contrar celor susținute în rechizitoriu și preluate de prima instanță, arăt că încă înainte de anul 2000 GRIVCO SA avea inclus în obiectul de activitate codul CAEN 7310 – **cercetare-dezvoltare în științe fizice și naturale.** (vol. VIII dosar u.p., filele 219-244). De asemenea, S.C. ICA S.A. avea încă de la înființare inclus codul CAEN 7310.

Parcurgând filele care face trimitere procurorul ca dovedind includerea codului respectiv în obiectul de activitate la data de 07.07.2003, se poate constata că, în realitate, înscrisurile respective atestă includerea unor coduri CAEN suplimentare, conținând în text, global, inclusiv codul CAEN **preexistent. Deci nu era necesară o includere a ceva ce era deja inclus anterior anului 2000.**

d. Încheierea contractului de vânzare cumpărare de acțiuni nr. 31/24.11.2003 prin care GRIVCO SA a cumpărat pachetul de acțiuni ICA SA de la Statul Român, reprezentat de ADS.

S-a mai reținut, în mod greșit, că participarea mea la pretinsa înțelegere frauduloasă cu ceilalți inculpați, respectiv pretinsa influență a acestuia asupra celorlalți inculpați, ar fi demonstrată și de faptul că aş fi participat la ședințele adunărilor generale ale Grivco SA și aş fi semnat Hotărârile AGA prin care s-a aprobat participarea la procesul de privatizare și împuternicirea inculpatului Pantiș Sorin.

Din actele dosarului, respectiv din documentația standard care trebuie prezentată de oricare investitor cu ocazia derulării oricărui proces la privatizare, astfel cum au fost menționate și incluse și în cazul privatizării SC ICA SA (vol. viii, filele 116-166), rezultă că actele respective erau obligatorii pentru oricare participant.

Prezentăm mai jos succesiunea cronologică și elementele care **evidențiază o altă situație de fapt decât cea expusă de către procuror** în rechizitoriu și însușită de prima instanță:

1. La data de 06.08.2003 a fost publicat anunțul de privatizare.
2. La data de 11.08.2003 directorul executiv PANTIȘ SORIN (care nu era membru în consiliul de administrație al GRIVCO SA) a emis delegația nr. 113/11.08.2003 către doamna Bratu Diana (mandatată să ridice dosarul de prezentare și să semneze angajamentul de confidențialitate).
3. Tot la data 11.08.2003, a fost semnat acordul de confidențialitate și preluat dosarul de prezentare de către împuternicita Bratu Diana.
4. La data de 18.08.2003 la solicitarea martorului MIHAI LAZĂR, președintele Consiliului de Administrație al GRIVCO S.A., s-a întrunit Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor, în componența tuturor celor 5 acționari, **care au aprobat în unanimitate participarea la procesul de privatizare al S.C. ICA S.A.**

Este deosebit de relevant faptul că după publicarea anunțului publicitar, **deci după data de 06.08.2003, dar anterior ședinței AGEA a Grivco S.A. din data de 18.08.2003**, conducerea societății GRIVCO S.A. realizase deja demersuri și obținuse unele din documentele necesare participării la licitație (vol. VIII, filele 193-194 opis documente depuse pentru participarea la licitație), cum sunt scrisoarea de bonitate emisă de banca BRD – GROUPE SOCIETE GENERALE S.A. la 14.08.2003, certificat de atestare fiscală (15.08.2003) emis de Administrația Finanțelor Publice – Sector 1, certificat emis de Casa de Pensii București (18.08.2003), certificate emise de Casa de Pensii Argeș la 18.08.2003, Casa de Asigurări de Sănătate București (18.08.2003), Direcția de Impozite și Taxe Primăria Sector 1 – 18.08.2003.

Aceste aspecte confirmă faptul că deja **conducerea Grivco S.A., anterior hotărârii AGEA, decisese participarea la licitație.**

Consiliul de Administrație al GRIVCO SA avea în componența sa 5 membri și putea decide participarea la licitație conform prevederilor art. 41 lit. a) și b) din Actul Constitutiv și prevederilor art. 143 din Legea nr. 31/1990 privind societățile

comerciale, în forma sa de la data respectivă, potrivit căroră "Administratorii vor putea să încheie acte juridice prin care să dobândească, să înstrăineze, să schimbe să constituie în garanție bunuri aflate în patrimoniul societății, a căror valoare depășește jumătate din valoarea contabilă a activelor societății la data încheierii actului juridic, numai cu aprobarea adunării generale extraordinare a acționarilor, dată în condițiile prevăzute la art. 115".

Totuși pentru că **bugetul Grivco SA era deja aprobat pentru anul în curs** (anul 2003, astfel cum impuneau prevederile art. 41 lit. e) din actul constitutiv) – (vol. VIII, filele 260-269) și **era necesară o derogare de la buget, s-a considerat că este oportună convocarea AGEA pentru a cunoaște și poziția acționarilor** (conform declarației martorului Lazăr Mihai dată în fața tribunalului).

Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor SC GRIVCO SA (cu **unanimitatea voturilor celor 5 acționari**) a împuternicit 2 (două) persoane (deci nu exclusiv pe inc. Pantiș Sorin, pretins aflat sub sfera de influență a mea), dar în conformitate cu actul constitutiv, respectiv conform art. 38, unde se arată că "**în relația cu terții societatea va fi reprezentată de către președintele consiliului de administrație (n.n. martorul Lazăr MIHAI) și de către directorul executiv al societății (n.n. Inculpatul PANTIȘ SORIN), împreună sau separat, pe baza și în limitele împuternicirilor date de adunarea generală a acționarilor.**" Deci era obligatoriu să fie numite în calitate reprezentanți aceste două persoane, deci nu influența politică a stat la baza numirii, ci un document legal, actul constitutiv al societății Grivco S.A.

Aceste prevederi au fost, de altfel, preluate integral și în Hotărârea AGEA din 18.08.2003, fiind împuternicite să reprezinte societatea cele două persoane Lazăr Mihai și Pantiș Sorin. Ca atare, nu se poate susține că doar simpla reprezentare a societății, în limitele actului constitutiv constituie complicitate a inc. Pantiș Sorin cu ceilalți inculpați sau exercitare a influenței politice de către mine.

Din Hotărârea Adunării Generale Extraordinare a SC GRIVCO SA **rezultă că nu au fost dezbătute aspecte concrete, condițiile de participare, cu privire la preț,**

termene de plată sau alte date care erau dezvăluite în dosarul de prezentare. De altfel, parcurgând conținutului dosarului de prezentare, rezultă că nu existau date care să permită oricărui potențial investitor să analizeze dacă și în ce condiții, în ce modalitate au fost determinate datele concrete. **Dosarul de prezentare a avut conținut standard pentru toate privatizările gestionate de ADS.**

Angajamentul de confidențialitate (vol. VIII, filele 208-209) relevă un aspect esențial care confirmă că prin semnarea sa de către GRIVCO SA prin reprezentanții săi, acționarii, care aveau deci calitatea de terți, nu puteau avea în mod legal acces la datele și informațiile din dosarul de prezentare și la cele de care reprezentanții societății ar fi luat cunoștință prin analizarea actelor la sediul ADS.

Conform angajamentului de confidențialitate, acționarii erau excluși de la accesul la informații (fiind terți în raport cu societatea), deci nici EU, nici ceilalți 4 acționari, nu puteam avea acces la date în mod legal și nu am avut (conform conținutului hotărârii AGEA a GRIVCO SA).

Pe de altă parte, am arătat că nu s-a realizat un material de analiză și că, pe baza datelor cuprinse în dosarul de privatizare, nu se puteau efectua expertize pentru a se verifica acuratețea datelor din dosarul de prezentare.

Așa se explică și caracterul simplu al hotărârii AGEA a GRIVCO SA, fără dezbateri, fără date concrete privind situația economico-financiară a S.C. ICA SA.

Dosarul de prezentare (vol. VIII, filele 116-166) semnat de inculpații Popa Corneliu, Domnișoru Marian, Savulescu Vlad, Sandu Jean Cătălin și de martorii Petrescu Maria și Aposteanu Marius (martorii având calitatea de învinuiți în cursul urmăririi penale) mai conținea, în secțiunea B, date privind oferta de vânzare și condițiile contractuale.

Acestea puteau fi cunoscute și au fost cunoscute, potrivit angajamentului de confidențialitate, doar de reprezentanții Grivco SA (alții decât acționarii) și doar pe baza acestor date s-a făcut oferta de către Grivco SA.

Grivco S.A. a oferit prețul în considerarea esențială a tuturor acestor obligații contractuale.

Pentru participarea la licitație GRIVCO SA a prezentat o primă hotărâre AGEA, adoptată în condiții de legalitate la data de 18.08.2003, iar ulterior, după adjudecarea în condiții de legalitate, la data de 14.11.2003, a mai adoptat o hotărâre AGEA, fiind necesară în scopul evidențierii exprese a prețului acțiunilor și asumării unor condiții obligatorii conform contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni și Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale. Astfel:

- În prima hotărâre AGEA, de la 18.08.2003, nu s-a prezentat nicio dată concretă, deci nici cu privire la numărul de acțiuni, preț, etc., **ceea ce dovedește încă o dată că niciun acționar nu a cunoscut date concrete despre situația juridică și economică a S.C. ICA S.A.** (așa cum am mai precizat, dezvăluirea datelor respective către acționa, care reprezentau terți conform angajamentului de confidențialitate, era interzisă).

- În a doua hotărâre AGEA, adoptată la data de 17.11.2003 în condiții de legalitate, conform actului constitutiv și Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, pe baza convocării de către Consiliul de Administrație, deci ulterior adjudecării pachetului de acțiuni, au fost prevăzute expres condiții de preț și număr de acțiuni, dar și necesitatea de a fi îndeplinită obligația legală de a include în constituirea ICA SA alți 4 acționari, pentru a fi respectată condiția imperativă a unui număr de minim 5 acționari pentru existența valabilă a unei societăți pe acțiuni, conform 10 alin. 2 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, în formă de la data respectivă.

Acest aspect este esențial pentru că demonstrează lipsa de fundament a acuzațiilor. Astfel, nu trebuia să recurg la artificii legale, de acordare de împrumuturi pentru a deveni ulterior acționar, **ci, în mod legal**, puteam deveni acționar dacă AGEA a GRIVCO S.A. aproba, **încă din momentul la care s-a realizat această obligație legală de includere a celor 4 acționari.**

- Aceste hotărâri AGEA nu au fost contestate vreodată, nu s-a pus în discuție anularea lor, fiind perfect valabile.

Astfel, **condiția consimțământului a fost îndeplinită, iar contractul de privatizare a fost valabil încheiat**, fiind evident că toate celelalte condiții pentru încheierea sa valabilă, conform legii civile, erau întrunite.

Legalitatea contractelor este evidențiată cu atât mai mult de prevederile art. 35 din Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice și juridice (act normativ abrogat integral în anul 2011 prin legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a legii nr. 287/2009 privind codul civil – n.n. Noul cod civil). În art. 35 evocat se prevede că :

"Persoana juridică își exercită drepturile și își îndeplinește obligațiile prin organele sale. Actele juridice făcute de organele persoanei juridice, în limitele puterilor ce le-au fost conferite, sunt actele persoanei juridice însăși. Faptele ilicite săvârșite de organele sale obliga însăși persoana juridică, dacă au fost îndeplinite cu prilejul exercitării funcției lor. Faptele ilicite atrag și răspunderea personală a celui ce le-a săvârșit, atât față de persoana juridică, cât și față de cel al treilea."

Procedura privatizării a întrunit toate condițiile de legalitate însă, cu atât mai mult, potrivit prevederilor legale de mai sus, se dovedește legalitatea contractului de vânzare-cumpărare, acesta fiind legal încheiat și producând efecte depline între cele două entități juridice, ADS, pe de o parte și GRIVCO S.A., pe de altă parte.

În consecință, **acțiunile emise de SC ICA SA, care au făcut obiectul contractului de vânzare-cumpărare au fost dobândite de GRIVCO SA în mod legal și, DECI, NU POT CONSTITUI UN REZULTAT AL UNEI INFRAȚIUNI.**

2. Cu privire la pretinsele influențe politice

În cadrul aspectului referitor la pretinsele influențe politice, evidențiez următoarele:

a. Cu privire la pretinsa influență politică asupra **inc. Mencinicopschi Gheorghe**, pe de o parte se rețin declarația inc. SIN GHEORGHE într-un mod deformat, iar pe de altă parte, acte semnate de inc. MENCINICOPSCHI GHEORGHE începând cu anul 1992 (în condițiile în care, oricum, Legea nr. 78/2000 a intrat în vigoare în luna mai a anului 2000), acte încheiate în condiții de legalitate, necontestate de vreo persoană, având toate autorizările necesare.

Parcurgând Integral declarațiile inc. SIN GHEORGHE (vol. VI – dosar de urmărire penală, filele 359 – 362, filele 366 - 369), se constată că, în mod contrar celor reținute de procuror, există referiri la faptul că **nu a discutat niciodată despre privatizare cu inc. Mencinicopschi Gheorghe despre privatizare, acesta aflând despre privatizare în anul 2007. În acest context, fără a indica în mod concret cum și de la cine a aflat, a precizat că ar fi fost de notorietate la nivelul Academiei de Științe Agricole că inc. Mencinicopschi Gheorghe ar fi urmărit în fapt privatizarea SC ICA SA în favoarea firmei GRIVCO SA, întrucât SC ICA nu avea resursele financiare pentru a susține cercetarea.**

Niciun inculpat nu confirmă cele reținute de procuror și tribunal ci, **dimpotrivă, infirmă aspectul respectiv, pretinsa "notorietate" fiind cel mult o opinie a inc. Sin Gheorghe, formată ulterior, după anul 2007, când a aflat pentru prima dată de privatizarea SC ICA SA.**

De asemenea, **inc. SIN GHEORGHE** afirmă în declarațiile sale date în cursul cercetării judecătorești că niciodată nu a fost pomenit numele meu și infirmă acuzațiile procurorului, explicând pe larg aspecte care infirmă existența oricărei pretinse influențe asupra sa.

Astfel, susținerile procurorului și primei instanțe sunt vădit contrare actelor din dosar.

S-a mai susținut în mod greșit de către procuror și prima instanță că participarea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe la licitație a fost formală, pentru a se asigura un număr de cel puțin doi participanți care ar fi fost necesar pentru ca licitația să fie considerată legală.

Contrar celor susținute de procuror și de tribunal, în penultimul paragraf, pagina 4, secțiunea B a dosarului de prezentare (vol. VIII, fila 132) se prevede expres că licitația era perfect valabilă și în cazul în care ar fi existat un singur ofertant acceptat, astfel : "prin derogare de la prevederile de mai sus, în situația în care există un singur ofertant acceptat, se poate încheia contractul de vânzare-cumpărare numai dacă ofertantul acceptă valoarea de ofertă a pachetului de acțiuni."

Deci, în acest caz, era suficient un singur participant și ar fi putut prelua întregul pachet de acțiuni la valoarea inițială, deci la mult mai puțin decât valoarea la care a cumpărat Grivco S.A.

În concret însă, GRIVCO SA a licitat în competiție cu un alt ofertant și a ajuns la pasul 5 de licitație adjudecând la un preț mai mare decât cel de pornire, respectiv suma de 3.878.696.250 rol.

b. Cu privire la pretinsa influență politică asupra inc. Sandu Jean – Cătălin, deși se arată expres în rechizitoriu că nu există probe privind o eventuală influență, totuși, inexplicabil se consideră că aș fi exercitat influență politică "prin manopere care nu au putut fi devoalate datorită lipsei de cooperare a celor implicați". Acesta este un exemplu clar, de necontestat, al faptului că nu există nicio probă, dar, printr-o simplă supozitie a procurorului, se dă caracter de certitudine unei fapte inexistente. Printr-o astfel de modalitate, utilizată în mod repetat, s-a construit "dovada" existenței laturii subiective a infracțiunii.

c. Cu privire la pretinsa influență politică asupra inc. Pantiș Sorin, precizăm ca aceasta este inexistentă, dl Pantiș ne fiind niciodată membru al Partidului Umanist Roman (actualul Partid Conservator).

În primul rând, inc. PANTIȘ SORIN nu era membru al consiliului de administrație, deci nu a fost numit de adunarea generală a acționarilor pentru exercitarea funcției de director executiv.

Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor SC GRIVCO SA a împuternicit 2 (două) persoane (deci nu exclusiv pe inc. Pantiș Sorin), în conformitate cu actul

constitativ, respectiv conform art. 38, așa cum am arătat deja. **Prin urmare, era obligatoriu să fie numite în calitate de reprezentanți aceste două persoane, Mihai Lazăr și Pantiș Sorin, deci nu influența politică a stat la baza numirii, ci un document legal, actul constitutiv al societății Grivco S.A.**

Aceste prevederi au fost, de altfel, preluate integral și în Hotărârea AGEA din 18.08.2003 fiind împuterniciți să reprezinte societatea cele două persoane Lazăr Mihai și Pantiș Sorin. Ca atare, nu se poate susține că doar simpla reprezentare a societății, în limitele actului constitutiv constituie complicitatea inc. Pantiș Sorin cu ceilalți inculpați sau exercitarea influenței politice de către mine.

O formă a acestui mod nelegal de fundamentare a existenței laturii subiective a infracțiunii și a unor pretinse înțelegeri frauduloase între inculpați, este reprezentată de faptul că înscrisurile cerute de lege ori în caietele de sarcini în toate cazurile (cum sunt hotărârile adunărilor generale ale acționarilor societăților comerciale ori decizii ale consiliilor de administrație sau contracte) sunt semnate de anumite persoane. Actele sunt legale, sunt adoptate în condițiile legii, dar se presupune, fără vreo bază probatorie, că acestea ar fi avut caracter fraudulos, făcând parte dintr-un mecanism complex, gândit încă din anul 1990 (fiind evident că nicio persoană nu avea cum să anticipeze ceea ce urma să se întâmple peste 13 ani).

3. Cu privire la dobândirea pachetului de acțiuni ICA

Contrar celor susținute în rechizitoriu (pag. 158-164 din rechizitoriu) și preluate în sentința apelată (p. 69-83), nu se poate pune în discuție existența vreunei înțelegeri frauduloase între mine, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin și Sandu Jean – Cătălin, care să fi fost și ”grefată” ”pe raporturile partinice dintre cei patru” (ca membri ai Partidului Conservator)

Se pretinde că, prin semnarea hotărârilor AGA de mai sus, aș fi urmărit dobândirea în nume propriu a unui procent de peste 92% din acțiunile ICA, prin

majorări succesive de capital la care nu a mai scris nimeni și prin cumpărare de acțiuni.

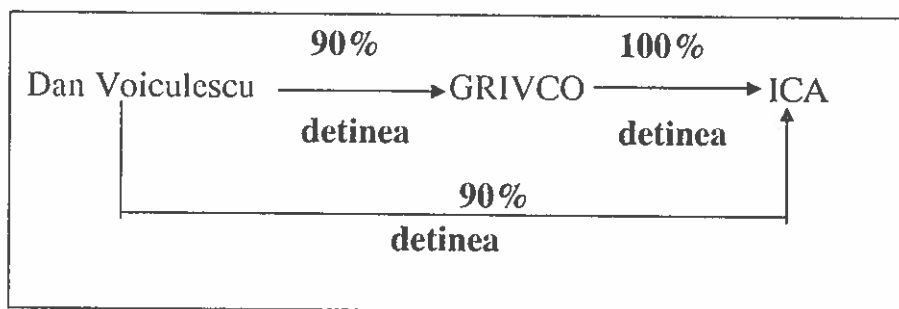
Acuzatia de spalare de bani prin majorarile de capital si cesiunea de actiuni este de neacceptat din urmatorul motiv :

in perioada 2004-2005, Dan Voiculescu era actionar majoritar detinand cca 90% din actiunile Grivco. Prin privatizare, Grivco a obtinut 100% din actiunile ICA.

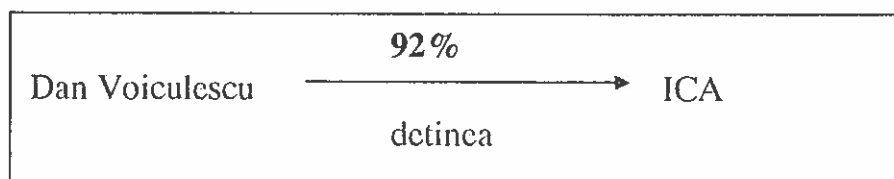
In concluzie, Dan Voiculescu, ca persoana fizica si in calitate de actionar majoritar Grivco, detinea déjà inainte de majorari si cesiune circa 90% din actiunile ICA.

Pentru claritate, prezentam cele 2 faze legate de majorarile de capital si cesiunea de creanta considerate in mod aberant spalare de bani.

FAZA I - INAINTE DE MAJORAREA CAPITALULUI SOCIAL SI A CESIUNII

FAZA II – DUPA MAJORARILE DE CAPITAL SI CESIUNE

Deci, este evident ca orice intentie de spalare de bani este EXCLUSA.

Nu există nicio probă care să confirme ipoteza unui astfel de scop. Am arătat că în mod total eronat, contrar celor ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare, s-a susținut de către procuror și Tribunal, că GRIVCO SA și-ar fi asumat obligația de a plăti datoriile ICA SA către terți.

Potrivit clauzei 8.7. din contractul de privatizare, GRIVCO S.A. s-a obligat ca, în calitate de acționar, să **depună diligențele necesare pentru a se asigura plata datoriilor restante și curente ale ICA SA către ADS, către reprezentanții MAAP/ADS în AGA (și administratorului), către APAPS și ceilalți creditori, stingerea datoriilor curente și restante către bugetele statului și bugetele locale.** Așadar nu s-a obligat direct, exclusiv, să plătească datoriile ICA S.A. sau să împrumute ICA S.A., așa cum în mod greșit s-a reținut până în prezent.

Precizez că aș fi avut posibilitatea de a participa în mod direct la majorarea capitalului social, imediat după data privatizării, ca nou acționar, fără nicio restricție legală sau convențională. Nu era nevoie de o clauză care să creeze aparența de permisiune a ceea ce îmi era total permis, mie ca și oricărei alte persoane care ar fi fost interesată să participe în societate ca acționar, cu aport în numerar.

De asemenea, am arătat că, potrivit contractului de privatizare, era obligatoriu să fie cooptați 4 (patru) noi acționari pentru existența valabilă a societății ICA S.A., iar majorarea capitalului social era permisă inclusiv prin cooptarea de noi acționari, deci aș fi putut fi cooptat ca acționar chiar și între cei 4 (patru) noi acționari obligatorii.

Nu era necesar să recurg la un pretins artificiu, la o pretinsă simulare de legalitate, la un contract de împrumut către SC ICA SA, pentru ca, mai apoi, să devin actionar, ceea ce dovedește faptul că am acționat cu bună-credință și că am încercat sprijinirea financiară a S.C. ICA S.A. în scopul menținerii activității acesteia.

Actele aflate la dosarul cauzei reflectă contrariul celor reținute de procuror și de Tribunal, respectiv că scopul actelor încheiate de către mine este chiar cel evidențiat de actele respective, un scop licit, care, după cum se observă, era permis și de contractul dintre ADS și ICA SA, respectiv scopul imediat de a sprijini financiar o societate comercială ale cărei obligații financiare restante și curente erau uriașe (depășind ordinul a 40 miliarde lei și pe care însuși tribunalul le are în vedere când reține că societatea era falimentară) și, cel general, de a sprijini, de a susține și dezvolta activitatea de cercetare a SC ICA SA, domeniul cercetării fiind considerat de mine unul extrem de important, poziție manifestată constant de către inculpat, încă din anul 1991, prin promovarea domeniului cercetării, chiar și în calitate sa de reprezentant al unui investitor străin, prin înființarea legală a BIOPROD SA.

Acordarea împrumutului a fost legală, cu scop licit, respectiv pentru plata obligațiilor SC ICA SA către bugetul de stat, astfel cum rezultă din art. 1 din contractul de împrumut (vol. XIV, fila 337).

Dobânda de 20% pe an reprezintă dobânda legală, astfel cum aceasta era determinată în raport cu dobânda de referință comunicată de Banca Națională a României. Acest nivel al dobânzii se poate verifica prin simpla accesare a site-ului www.bnro.ro. Faptul că nu am urmărit niciun scop ilicit rezultă și din aceea că, în condiții de deplină legalitate, aș fi putut acorda împrumutul la un nivel al dobânzii mult mai mare, chiar și peste nivelul practicat de bănci, prin care aș fi dobândit creanțe mult mai mari asupra SC ICA SA.

Este de notorietate faptul că nicio bancă nu acordă împrumuturi cu un nivel al dobânzii la nivelul dobânzii legale. Dobânda practică de bănci este mult mai mare,

iar la nivelul anilor 2003 – 2004, nivelul dobânzilor la creditele în lei pentru societăți comerciale era cuprins între 30% – 60%, în funcție de gradul de risc al fiecăreia.

Societatea ICA S.A. nu putea contracta credite de la bănci din cauza situației financiare, mai ales dacă un astfel de credit ar fi avut destinația plăților către bugetul de stat și nu utilizarea în activitatea curentă. Mai mult, orice finanțare bancară presupune o analiză amănunțită, necesită timp îndelungat și presupune constituirea de garanții, ceea ce confirmă că soluția cea mai eficientă era fie aceea a contractării unui împrumut în condiții de eficiență, fie a majorării capitalului social (de altfel cea mai eficientă).

Așa cum am precizat mai sus, SC ICA SA avea nevoie de finanțare pentru a stinge, cu prioritate, obligațiile restante și cele curente față de bugetul de stat. Am menționat că SC ICA SA nu avea vocație pentru contractarea unui credit chiar din cauza situației financiare precare.

Nu exista nicio interdicție pentru ca GRIVCO SA să coopteze ca acționar pe oricare persoană interesată să susțină financiar SC ICA SA. Pentru majorarea de capital prin aport în numerar era însă necesară realizarea unor formalități de convocare a adunării generale a acționarilor, de aprobare și de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului, cu blocarea sumelor aportate până la data realizării înregistrării majorării de capital, ceea ce ar fi presupus că SC ICA SA nu putea utiliza imediat resursele financiare asigurate printr-o astfel de formă de finanțare. **Prin urmare, contractarea unui împrumut, în cele mai avantajoase condiții pentru SC ICA SA, era opțiunea prioritară pentru această societate, în vederea stingerii obligațiilor bugetare restante și curente.**

Acordarea împrumutului de către o bancă sau de către o altă persoană juridică sau fizică, urmată apoi de majorarea de capital în aceeași formă, ar fi fost considerată o operațiune legală, fiind permisă atât de lege și de contractul de privatizare. Oricare astfel de persoană ar fi dobândit contravaloarea în acțiuni a aportului în numerar adus în societate.

Mai mult, acordarea împrumutului și, ulterior, majorarea capitalului social prin cooptarea mea ca acționar s-a realizat cu acordul tuturor celorlalți acționari, atât de la nivelul GRVCO SA, cât și de la SC ICA SA.

Potrivit clauzei 10.1 din contractul de privatizare, cesiunea acțiunilor se putea face total dacă obligațiile din contract erau îndeplinite, iar dacă nu erau îndeplinite se putea face numai cu acordul ADS, cu excepția cesiunii unui pachet de maximum 10 acțiuni. Deși se menționează că o astfel de încălcare ar fi sancționată cu nulitatea absolută a actului de înstrăinare, aceasta nu este corectă în raport cu regimul juridic al nulităților absolute. În cazul încălcării acestora, exista dreptul ADS de a cere desființarea actului de cesiune sau de a cere despăgubiri pentru acoperirea eventualelor prejudicii, **bazate pe temeiul nerespectării contractului și nicidecum pe regimul juridic al nulității absolute, aceasta neputând fi prevăzută la acel moment prin convenția părților.**

Așa cum am arătat, cesiunea de acțiuni era permisă în limita a zece acțiuni (chiar fără acordul ADS), iar pentru un pachet mai mare, numai cu acordul ADS, doar dacă însă nu erau deja îndeplinite obligațiile asumate de către GRIVCO SA. Or, în speță, **obligațiile respective erau îndeplinite. Deci nu a fost încălcat contractul de privatizare.**

Acțiunile au fost dobândite de GRIVCO SA în mod legal, fără să poată fi considerate că sunt bunuri rezultat al vreunei infracțiuni, contractul de privatizare întrunind toate condițiile de validitate, cu atât mai mult cu cât, deciziile organelor colective care au consfințit voința fiecărei entități juridice, respectiv Consiliul de Administrație al ADS și Adunarea Generală Extraordinară a Acționarilor GRIVCO SA, au fost luate în condiții de legalitate.

Sustinerea procurorului și Tribunalului potrivit căreia prin această operațiune s-a urmărit creșterea nivelului de participare este lipsită de sens și de logică, în condițiile în care suma plătită de mine putea fi adusă ca aport în numerar la capitalul social și, astfel, să crească cota de participare.

Scopul operațiunilor a fost acela de a sprijini financiar, în egală măsură, pe GRIVCO SA, atunci când aceasta a avut nevoie de sprijin financiar deci nu creșterea cotei de participare.

Atât imediat după încheierea contractului de privatizare între ADS și GRIVCO SA, dar și ulterior, în mod legal și nefiind nici interzis prin contract, oricare persoană putea fi cooptată ca acționar nou și putea aduce aport în numerar și primi în schimb acțiuni, în cadrul unei majorări de capital social conform Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale.

Toate operațiunile de majorare de capital s-au realizat ca urmare a aportului în numerar, **din banii proprii, dobândiți legal.**

O astfel de operațiune nu poate constitui element material la infracțiunii de spălare de bani, în condițiile în care acțiunile noi sunt rezultatul unei operațiuni legale de majorare de capital și nu au nicio legătură cu acțiunile vechi. Cu privire la acestea, am arătat că au fost dobândite de Grivco s.a. în mod legal, iar întregul proces de privatizare a fost derulat în condiții de legalitate deplină.

Această a doua majorare a capitalului social al SC IC SA a fost realizată tot **în scopul susținerii financiare și menținerii activității societății. Destinația sumelor respective este extrem de relevantă,** respectiv pentru plata obligațiilor restante și curente și menținerea activității societății, aspecte care sunt omise în raportul de constatare al specialistului DNA, în rechizitoriu și în sentință.

Este evident că, **fiind cea mai eficientă, ieftină și rapidă formă de finanțare,** majorarea capitalului social, permisă atât de lege cât și de contractul de privatizare, presupunea și emiterea unor noi acțiuni, reflectate în contravaloarea în titluri de participare.

Prin urmare, pentru toate aceste motive prezentate succint prin prezentele concluzii și dezvoltate pe larg în motivele de apel formulate, cererea de schimbare de încadrare, concluziile referitoare la cererea de „schimbare a încadrării juridice” a procurorului și contestațiile formulate împotriva măsurilor asiguratorii, vă solicit să

admiteți apelul declarat împotriva sentinței primei instanțe, să desființați sentința și în rejudecare să dispuneți:

- achitarea, în temeiul art. 421 alin. 2 lit. a) C.pr.pen. raportat la art. 396 alin. (5), art. 17 alin. (2) și art. 16 lit. c) C.pr.pen. (*fapta nu există*), pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea nr. 78/2000;
- schimbarea încadrării juridice a infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 29 lit. c din Legea nr. 656/2002 în infracțiunea de tănuire prevăzută de art. 270 alin. (1) C.pen. cu aplicarea art. 5 C.pen.;

În susținerea cererii de schimbare a încadrării juridice, în completarea concluziilor formulate și a opiniei legale a prof. Valerian Cioclei, anexez prezentelor concluzii extras din revista Dreptul nr. 7/2014, p. 96-110, cuprinzând un articol de specialitate M.-K. Guiu, Tănuirea în Noul Cod penal.

- să constatați că a intervenit prescripția specială a răspunderii penale pentru infracțiunea de tănuire prevăzută de art. 270 alin. (1) C.pen., în temeiul art. 154 alin. (1) lit. d) C.pr.pen. raportat la art. 155 alin. (4) C.pen., să admiteți cererea de continuare a procesului penal pentru această infracțiune, în temeiul art. 18 C.pr.pen. și să dispuneți, conform art. 421 alin. 2 lit. a) C.pr.pen. raportat la art. 396 alin. (5), art. 17 alin. (2) și art. 16 lit. c) C.pr.pen., admiterea apelului și desființarea sentinței penale de condamnare și achitarea pe motiv că fapta nu există;
- respingerea ca inadmisibilă cererea Parchetului de „schimbare a încadrării juridice” a infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea 656/2002 rap. la art. 17 lit. e din Legea nr. 78/2000 în art. 29 alin. 1 lit. b și c din Legea 656/2002, care în realitate este o extindere a procesului penal interzisă în Noul Cod de procedură penală;
- declinarea competenței de soluționare a contestațiilor privind măsurile asiguratorii la instanța ierarhic superioară, în temeiul art. 250 alin. (6) coroborat cu art. 425¹ alin. (5) C.pr.pen., și, în subsidiar, pe fondul cererilor,

fiind aplicabil dreptul comun în privința modului de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii (art. 954 alin. (1) și (2) C.pr.civ.) anularea măsurii asigurătorii;

- anularea măsurii confiscării speciale dispuse de prima instanță și revocarea măsurilor asigurătorii dispuse de parchet și menținute de prima instanță, în temeiul art. 422 C.pr.pen. și art. 404 alin. (4) lit. c) și d).

În drept, îmi întemeiez prezentele concluzii pe prevederile art. 390 C.pr.pen.

DAN VOICULESCU

prin av. Gh. M.

**DOMNULUI PREȘEDINTE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI -
SECȚIA A II-A PENALĂ**

LUMEA JUSTITIEI.RO